

ΕΤΟΣ 55ον

4 Νοεμβρίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (2840)

ΘΕΩΣΗ: ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Στό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα ακοῦμε ἕνα τμήμα ἀπό τή σπουδαιότητα ἐπιστολή πρὸς Ἐφεσίους τοῦ ἀπ. Παύλου. Ὅπως γράφει ὁ ἱ. Χρυσόστομος, ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος ἔστειλε πρὸς τοὺς Ἐφεσίους ἐπιστολή «ὑψηλῶν σφόδρα γέμουσαν νοημάτων καὶ ὑπερόγκων», ἡ ὁποία μάλιστα ὡς ἐγκύκλιος ἐπιστολή του, διαβαζόταν καὶ στίς ἄλλες Ἐκκλησίες. Σ' αὐτὴ λοιπὸν τὴ θεολογικότητα ἐπιστολή του, ὁ θεῖος Παῦλος μὲ τρία ῥήματα διατυπώνει τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο, πού εἶναι τὸ μέγα μυστήριο τῆς θεώσεως. Τὰ τρία ῥήματα εἶναι τὰ: «συνεζωποίησε... καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Ἐφεσ. 2,5-6). Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλειῶδες δῶρο τοῦ Θεοῦ σέ μᾶς, ἡ θέωσή μας.

Ἡ ἀνακαίνιση τῆς ἀνθρώπινης φύσεως

Ἐπογραμμίζει, λοιπὸν, ὁ οὐρανοβάμων Ἀπόστολος τίς ὑψιστες πνευματικές δωρεές πού περικλείονται στὴ λέξη θέωση, στὴ δωρεὰ σωτηρία μας. Τονίζει ὁ Ἀπόστολος ὅτι ὁ Θεὸς δέν μᾶς ἄφησε πνευματικά νεκροὺς μετὰ τὴν πώση μας, ἀλλὰ ἂν καὶ εἴμαστε νεκροὶ ἐξαιτίας τῆς ἁμαρτίας, Ἐκεῖνος μᾶς ζωντάνευσε μὲ τὴν ἔνωση μας μὲ τὸν Χριστό. Καὶ ἀκόμη κάτι περισσότερο· σωματικά μᾶς ἀνέστησε μαζί μὲ τὸν Χριστό καὶ μᾶς ἔβαλε νὰ καθίσουμε μαζί Του στὸν οὐράνιο θρόνο Του. «Συνεζωποίησε», «συνήγειρε», «συνεκάθισεν». Ὁ Ἀπόστολος μάλιστα, γράφει γι' αὐτὰ τὰ θαυμαστά τῆς σωτηρίας μας σάν νὰ ἔχουν ἤδη πραγματοποιηθεῖ. Μᾶς παρουσιάζει τὴ νέα κατάσταση, τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἀναλαμβάνοντας ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ τὴν ἀνθρώπινη φύση, μετέδωσε σ' αὐτὴν τὸ πλήρωμα τῆς χάριτός Του καὶ τελικὰ τὴν ἀπάλλαξε ἀπὸ τὰ δεσμά τοῦ θανάτου. Ἔτσι συνετελέσθη ἡ ἀνακαίνιση τοῦ «κατ' εἰκόνα» καὶ ἡ ἀνύψωση αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀρχέτυπο. Ὁραιότατα τὸ διατυ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφεσ. β' 4-10)

Ἡ σωτηρία μας εἶναι δῶρο Θεοῦ

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. Αὐτοῦ γὰρ ἔσμεν ποιήματα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

πώνει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος ὅταν γράφει: «Αὐτὸς ἐννθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν». Ἡ θέωση εἶναι ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι ὁ θεῖος προορισμὸς του. Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς διατυπώνει πολλὴ ἐπιγραμματικὰ τὸν ἱερό αὐτὸ στόχο γράφοντας: «Εἰς τοῦτο ἡμᾶς πεποιήκεν ὁ Θεός, ἵνα γενώμεθα θείας φύσεως κοινωνοὶ καὶ τῆς αὐτοῦ αἰδιότητος μέτοχοι καὶ φανῶμεν αὐτῷ ὅμοιοι κατὰ τὴν ἐκ χάριτος θέωσιν, δι' ἣν πᾶσα τε τῶν ὄντων ἡ σύστασις ἐστι».

Ἡ θέωση, συνεχὴς πορεία

Ἡ θεϊκὴ δόξα πού μᾶς ἔχει ἐτοιμάσει ὁ Δημιουργὸς μας, ἡ θέωσή μας εἶναι δῶρο δικό Του. «Τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον», τονίζει ὁ ἀπ. Παῦλος καὶ αὐτὸ ἔχει ὡς συνέπεια ὅτι δέν ἀγιάζεται μόνος του ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ καθίσταται μέτοχος τῆς ἀκτίστου θεοποιοῦ χάριτος, ὅταν ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος εἶναι δεκτικὸς τῆς θείας αὐτῆς δωρεᾶς μέ τὸν πνευματικὸ του ἀγώνα. Ἡ δόξα τῆς θεώσεως πού μᾶς ἐπιφυλάσσει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι «κάποια ἔκσταση ἢ ἀπρόσωπη μακαριότητα», ἀλλὰ ἓνα ὀλοκληρωτικὸ δόσιμο στή χάρη τοῦ Θεοῦ, μία ἀκατάπαυστη ἐλευθέρη πορεία πρὸς τὸν Θεό, μία συνεχὴς ὑποδοχὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στή ζωὴ μας. Αὐτὸ ἀλλήλωσε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα μᾶς δίνει τὴν ἐμπειρία τῆς θεώσεως. Συνεπῶς, μ' αὐτὸ τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ πού συνιστᾷ τὴν ὑψηλὴ προοπτικὴ τοῦ ἀνθρώπου, συνειδητοποιοῦμε ὅτι δέν ἤρθαμε στὸν κόσμον αὐτὸ γιὰ νὰ ἐξαντλούμαστε σέ μιὰ βιοηολογικὴ ἀπλῶς ζωὴ. Ἀντίθετα, εἴμαστε πηλασμένοι γιὰ τὰ ὑψηλά, τὰ αἰώνια, τὰ θεϊκὰ βασίλεια, γιὰ τὴν τελειότητα, γιὰ τὴν πρὸς τὸν Θεό «ὁμοίωσίν» μας.

Ἄρχιμ. Χ. Π.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός, ἐπεὶδὴ εἶναι πλούσιος εἰς εὐσπλαγχνίαν ἕνεκα τῆς πολλῆς ἀγάπης μετὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ἀγάπησε, ἄν καὶ ἤμαστε νεκροὶ ἕνεκα τῶν παραπτωμάτων, μᾶς ἐζωοποίησε μαζὶ μετὰ τὸν Χριστόν, –διὰ χάριτος εἴσθε σωσμένοι–, καὶ μᾶς ἀνέστησε μαζὶ καὶ μᾶς ἐκάθισε μαζὶ εἰς τὰ ἐπουράνια ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διὰ τὴν νὰ δεῖξη εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας τὸν ὑπερβολικὸν πλοῦτον τῆς χάριτός του εἰς καλωσύνην πού ἐδειξε σ’ ἐμᾶς διὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Διότι διὰ τῆς χάριτος εἴσθε σωσμένοι διὰ τῆς πίστεως καὶ αὐτὸ δὲν προέρχεται ἀπὸ σᾶς, ἀλλὰ εἶναι τοῦ Θεοῦ δῶρον, ὄχι ἀπὸ ἔργα, διὰ τὴν νὰ μὴ μπορῆ κανεὶς νὰ καυχῆθῃ. Διότι εἴμεθα δικό του ἔργον, δημιουργηθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ δι’ ἔργα ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς προετοίμασε, διὰ τὴν νὰ ἀποτελέσουν τὸν τρόπον τῆς ζωῆς μας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλι, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ «ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ»

Πολύ συχνὰ οἱ χριστιανοὶ πιστεύουμε πὼς «ἡ πνευματικὴ ζωὴ» σημαίνει κάποια λύτρωση ἀπὸ ἀναξιοπαθήματα καὶ ἀτυχεῖς συγκυρίες τοῦ βίου μας. Νομίζουμε πὼς ἡ συμπόρευσὶς μας μετὰ τὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μᾶς ἐπιφυλάσσει ἀπομάκρυνση τῶν ἀσθενειῶν, τῶν ἀνιάτων νόσων καὶ τῶν δυστυχημάτων. Θεωροῦμε πὼς ἡ ἐκ μέρους μας τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ συνεπάγεται τὴν «ὑποχρέωσιν» Του νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ ἡσυχία καὶ ἄνετο βίον. Ἔχουμε στό νοῦ μας μιὰ ἀνώριμη ἀξιολογία, μὰ καὶ αὐτὴ δὲν εἶναι κἀν «πνευματικὴ», σὰν αὐτὴ τοῦ μισθωτοῦ πού ἐπιζητᾷ τὴν ἀνταμοιβὴν τοῦ παραδείσου, ἀλλὰ εἶναι ἀξιολογία κοσμικοῦ τύπου, πού ἐπιζητᾷ ὕλικές ἀποδοχάς. Ὅμως μιὰ τέτοια ἀντίληψη δὲν ἔχει καμία σχέση μετὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν Του.

Ὁ Χριστὸς δὲν ἤρθε εἰς τὴν γῆν νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ ὑγειονομικὴ περιθάλψιν ἢ μακροχρόνιον εὐζωίαν, ἀλλὰ γιὰ νὰ μᾶς καταστήσῃ πολίτες τῆς Βασιλείας Του. Ὅσο ὅμως ζοῦμε σ’ αὐτὸ τὸν κόσμον καὶ βρισκόμαστε εἰς τὴν σκιά τοῦ κακοῦ, τοῦ «ἄρχοντα τοῦ κόσμου τούτου», αὐτὴ τὴν Βασιλείαν θὰ τὴν ζοῦμε μονάχα «ἐντὸς ἡμῶν», διαρκῶς μὲν «καταβαλλόμενοι», «ἀλλ’ οὐκ ἀπολλύμενοι» (Β’ Κορ. 4,9). Κι ὅπως μᾶς εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς, στὸν κόσμον αὐτὸ θὰ κερδίζουμε μέρα μετὰ τὴν μέραν τὴν (ἐν Χριστῷ) ζωὴν μας, νεκρώνοντας ὁλοένα τὴν (κοσμικὴν) ζωὴν μας (Μάρκ. 8,35) – διαρκῶς ζωοποιούμενοι «τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου περιφέροντες».

Κυκλοφόρησε ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν τό βιβλίον:
ΜΑΘΗΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ (Φιλοκαλικές δοκιμές), σελ. 444,
τοῦ Πρεσβ. Μιχαήλ Σπ. Καρδαμάκη

4 Νοεμβρίου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ
Ἰωαννικίου ὀσίου τοῦ μεγάλου († 846), Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων καί Ἑρμαίου
πρεσβυτέρου τῶν ἱερομαρτύρων, Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ βασιλέως καί ἐλεήμονος.
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Α΄ – Ἀπόστ.: Ἐφες. β΄ 4-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ΄ 19-31.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Νοεμβρίου, Η΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. δ΄ 6-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 25-37.

Ἡ ΖΥΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ (Ὅμιλιες σέ Εὐαγγελικές περικοπές καί ἐορτές) Ἐπισκόπου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου

Ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέδωσε καί κυκλοφορεῖ τό βιβλίο «Ἡ ζύμη τοῦ Εὐαγγελίου», τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς, Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου.

Ὁ Θεοφιλέστατος συγγραφέας στόν πρόλογο τοῦ βιβλίου ἀναφέρει:

«Ἡ “ζύμη τοῦ Εὐαγγελίου” ἐκφράζει ταπεινές σκέψεις γιά τίς Εὐαγγελικές περικοπές τῶν Κυριακῶν τοῦ λειτουργικοῦ ἔτους καί ὀλίγων ἐορτῶν, χωρίς καμιά ἀξίωση πρωτοτυπίας ἢ “ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγους” (Α΄ Κορ. 2,4), ἀλλ΄ ὡς μιά ὑπόμνηση ὅσων ἐσεῖς καλά γνωρίζετε καί μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ βιώνετε καί πιστεύετε, καί τό σπουδαιότερο, μαρτυρεῖτε στόν σύγχρονο κόσμο, ὄχι σάν μιά ἐκκλησιαστική εἰδση, ἀλλά ὡς μιά ἐξομολόγησις τῆς προσωπικῆς σας σχέσεως μέ τόν Θεό».

Ἀκοῦστε στό **Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**
«ΚΑΛΗΜΕΡΑ», μέ τόν Μάκη Παπαγεωργίου
Ἀπό Δευτέρα ἕως Παρασκευή 8.30 – 10.00 π.μ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στόν ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δήμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκλησις τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱαοῖσι 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθαγγέλος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm